

KOLNÍ REVUE

VALENTÝNSKÁ DISKOTÉKA

LYŽAŘSKÝ KURZ

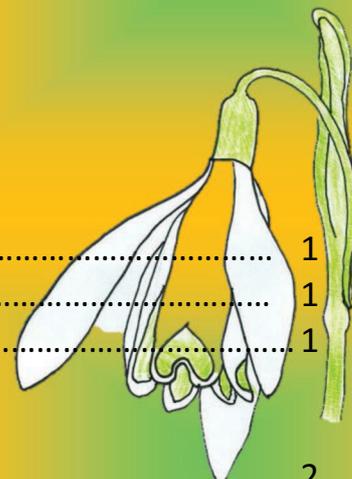

KOMIKS POKRAČUJE

www.zsms.streliceubrna.cz
skolnirevue@centrum.cz

OBSAH

<u>Slovo na úvod</u>	1
Za dveřmi je jaro	1
Jaro	1
<u>Bylo nebylo</u>	
Zápis dětí do 1. třídy	2
Školní ples	4
Valentýnská diskotéka	6
Exkurze 8.B do Technického muzea	7
Lyžařský kurz	8
Sport na naší škole	10
Kronika školního roku 2011-2012	11
<u>Postřeh</u>	
Polévky ve školní jídelně	12
<u>Fotokomiks</u>	
Tajemná půda	13
<u>Rozhovory a ankety</u>	
Rozhovor s mistrem světa Radkem Svobodou	21
Velikonoční anketa	24
<u>Literární koutek</u>	
Za dveřmi je	26
Básničky z 3.B	29
<u>Pro chytré hlavy</u>	
Jarní křížovky	31
Co jedli naši předkové	32
<u>Zábava</u>	
Vtipy a vtípky	33
Historické reklamy	34
<u>Redakce a řešení</u>	37

SLOVO NA ÚVOD

Přichází jaro a s ním i třetí letošní číslo Školní revue. Na co se můžete těšit? Na rekapitulaci školního dění – ples, diskotéka, lyžařský kurz, sport ..., na rozvor s tanečníkem Radkem Svobodou, na anketu o Velikonocích, na komiks, na literární práce našich žáků. Nechybí ani něco pro zábavu či potrápení mozkových závitů. Vše doplňují ilustrace našich redaktorů. Přejeme příjemné počtení.

Mgr. Vlasta Sokolová

ZA DVEŘMI JE JARO

Marie Blažíková, 8.B

Zima končí, tak otevřme jaru
A nežij ve svém světě postaru
Vyjdi ven a schovej šály
Stejně by teď za moc nestály
Lyže tvé jsou zlomené
A srdce tvé je už scelené
Vyjdi ven a běž se bavit
Někdo jistě umí náladu ti spravit
Jaro končí, tak otevřme létu
Můžeš teď vzdát hold celému světu
Ústav se zavírá, můžeš kamkoli
Vyráz na vodu se svými přáteli
Pak s rodiči k moři, ať tam, nebo tam
Užívám si a pak se ptám
Proč letní lásky rychle končí?
Proč prázdniny taky končí?

Přichází podzim, zádumčivý čas
Plody i listí padají zas
Vzpomínky v hlavě, co bylo před rokem
melancholie tě vezme útokem
Prší, prší, jen se leje –
Kam sakra ten svět spěje?
A zase zima, všude mráz
Proč odchází každý krásný čas?
Ptám se a ptám se zas
Klid mizí, žádná pohoda
Vánoce stojí za starou belu
Dopřál bys relax duši i tělu...
...Už je zas teplo, zpívají ptáci
Stále máš toho dost na práci
A přemýšlíš, co se za ten rok stalo...
Nezoufej – je přece jaro!

Kráceno

JARO

Ondřej Chytrý, 3.B

Jaro, jaro přišlo,
Sluníčko přineslo.
Ptáčci pěkně zpívají,
Zobáčky otevírají.
A všechny kytičky
Vystrkují hlavičky.

Včelky z úlu letí ven,
Pobzukují celý den.
Zvířátka se radují,
Mládátka pak tancují.
Kluci pletou pomlázky,
Holky zdobí vejce obrázky.

Obrázek: Markéta Jašová, 6.B

ZÁPIS DĚTÍ DO 1. TŘÍDY

V pondělí 23. ledna 2012 proběhl na naší škole zápis předškoláčků do první třídy. Děti dorazilo nečekaně hodně, zato nás, budoucích deváťáků, se moc neukázalo. Účastnily se převážně holky a jenom jeden statečný princ David (bohužel bez koně).

Naše služba trvala několik hodin a nával dětí neustával. Postupně jsme si vyhlédli svoje mrňouse, kterým budeme chtít dělat v příštím školním roce patrony, prý bychom za zásluhy měli mít přednost u výběru. Tak uvidíme.

Prvňáčky vítala u vchodu pětice pohádkových postav.

*První z nich už se blíží...
Jé, to není prvňáček...
to prchá pan učitel Beneš!*

Dokonce i paní učitelka Benešová nenápadně pokukovala.

Na chvíli jsme se se školkáčky vrátili do předškolních let.

Ti, co už mají zápis za sebou, si mohli vzít zaslouženou odměnu.

Děti se na chvíli ujala i divoká Karkulka.

Po těžké si práci snad zasloužíme přestávku...

Některé děti se neustále hlásily

Za některé jsme se radši i pomodlili.

Ještě skupinové foto a můžeme jít domů... Na fotce ale bohužel nejsme všichni.

Linda Koshi a Terezie Novotná, 8.A,

Foto: p. uč. Aleš Kadlec

ŠKOLNÍ PLES

Stejně jako každý rok se i letos pořádal školní ples, tentokrát 27. ledna 2012. Tuto zajímavou akci připravoval výbor SRPZŠ a o osvětlení a výborné, často i zábavné komentování se postaral pan Martin Wanke*. Za to mu patří velký dík. Vše doplnila zájem všech přitahující tombola.

Deváťáci zatančili jako každý rok svou polonézu, kterou s nimi a jako vždy nacvičila paní učitelka Hradečná, letošní variace však byla úplně jiná... Dokonce se letos ještě naučili tančit valčík, aby mohli provést po tanečním parketu své mamky a tatky.

Zeptali jsme se deváťáků na pocity z plesu:

Co se ti nejvíc líbilo?

To, že jsme mohli jít

Ploužák

RŮŽE

Naše partnerky

Tancování a focení

Šaty

Vystoupení Mihty - Shake

U čeho jsi se nejvíc zasmál/a?

KDYŽ BYL OPILÝ

Když jsem tancovala sólo pro rodiče

Co bylo nejobtížnější?

Utancit to

Postavit na nohy

Nasoukat se do šatů

Nesplést si to

Sólo pro rodiče

*Pan Martin Wanke je otcem dvou žáků naší školy a již několikrát se postaral o technické zabezpečení našich školních akcí. V současné době zastává místo předsedy výboru SRPZŠ.

Foto: p. Libor Foltýnek

VALENTÝNSKÁ DISKOTÉKA

Dne 14. února 2012, na svatého Valentýna, zpravidla na naší škole chystají deváťáci diskotéku.

Letos jim pomohl s technickým zázemím pan Martin Wanke. Díky spoustě světelných reflektorů a kvalitních hudebních reproduktorů se diskotéka dostala o „level“ výš než dřív.

Ze začátku se zdáli být někteří žáci nasmělí, později si však s chutí užívali hudby. Jak nejnovější písničky, tak staré dobré hity nám pouštěli dva skvělí DJ-jové, Lukáš a Filip z deváté třídy. Rychlé taneční písničky střídali s pomalými ploužáky, kdy tancovala většina návštěvníků diskotéky.

Na své si přišel i pan učitel Beneš, neboť mu jako poděkování za dozor DJ-jové zahráli Pohodu od Kabátů.

Všechny taky nadchly staré dobré Kačenky. A když začala hrát Makaréna, bylo těžké najít někoho, kdo by netančil. Do toho barevně blikaly světelné reflektory

Celá diskotéka se podle mě velice vydařila a moc se mi líbila. Myslím, že se ostatní žáci nebudou divit, když řeknu, že už se těším na další. Doufám, že bude vydařená jako tato!

Kristýna Dostálová, 7.A

Foto: p. uč. Aleš Kadlec

EXKURZE 8.B DO TECHNICKÉHO MUZEA

Dne 29. února 2012 navštívila 8.B Technické muzeum v Brně.

Nevím, jak spokojeni byli spolužáci, ale mě to bavilo, okolo samá chemie, dějepis, fyzika, matematika, zkrátka všechno, co děláme ve škole, ale tady jsme to měli zábavnou formou. Z mnoha expozic, my jsme stihli jen tři - historickou uličku, parní stroje a hudební skříňky.

1.

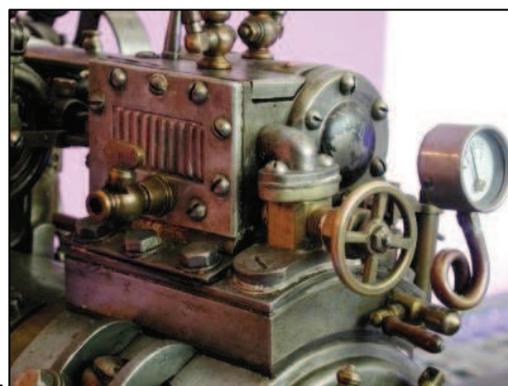
Historická ulička, ta jako by byla přesunuta z Brna 19. století. Mohli jsme tam najít hospodu, koloniál, kadeřníka, pražírnu kávy ...

Po výkladu jsme měli přestávku, a tak jsme se uchýlili k automatům a vytáhli svačiny. Hned poté následoval výklad o parních strojích a já jako fyzikální „miniexpert“ jsem byl v ráji, všude samé píсты, ozubená kola - prostě krása. Leckdo jiný by se nejspíš nudil, ale když nám pustili na malé otáčky velký parní stroj, byli i ostatní fascinováni.☺ Škoda jen, že nejel opravdu na páru, což by nebylo možné, ale na elektřinu. Po ukázce nám pan

průvodce ještě ukázal zmenšeniny parních strojů, které taky uvedl v chod, ty nefungovaly ani na páru, ani na elektřinu, ale na stlačený vzduch.

Po další přestávce si nás vyzvedla paní průvodkyně a šli jsme se podívat na historické hudební stroje, byly tam klavíry, které samy hrály, hrací skříňky, velké almary, do kterých jste mohli hodit dvoukorunu a ony vám hrály jako celá cimbálovka, flašinetky a podobně. Všechny tyto „hudební skříňky“ měly jedno společné - buď hrály podle děrovaného papíru, anebo pomocí válce, na kterém byly hřebíčky.

Nakonec jsme, protože jsme měli ještě chvíli času, zaskočili do fyzikální herny.

2.

Exkurze se podle mě povedla, v muzeu bylo mnoho zajímavého, škoda, že jsme v té herně byli jenom krátce, ale možná se to zdálo jenom mně, protože jsem si tam nestihl s mnoha věcmi pohrát☺.

Tomáš Svoboda, 8.B

Foto: 1. www.museum.cz, 2. www.turistickyatlas.cz

LYŽAŘSKÝ KURZ

Ve dnech 3. až 9. března 2012 se uskutečnil lyžařský výcvikový kurz žáků druhého stupně naší školy v Hynčicích pod Sušinou u Kralického Sněžníku.

Přítomní žáci využili příznivého počasí a sněhové pokrývky v Jeseníkách ke každodennímu sportování na sněhu. Namáhavé začátky na sjezdovce se koncem týdne změnilly v úspěchy. Lehce jsme sjížděli svahy, nasedali na vleky a užívali si radosti z jízdy. Díky odbornému vedení našich učitelů a rodině Kašparových jsme zvládli jízdu ve ski areálu

„Kraličák“, včetně závodů ve slalomu. Ten se konal ve čtvrtek 8. března za hustého sněžení.

Všichni pospolu jsme utvořili dobrou partu s příjemnou atmosférou, a to jak při výcviku, tak při zábavném večerním soutěžení. Týden utekl jako voda, a než jsme se nadáli, nastal čas odjezdu. Odvezli jsme si spoustu krásných zážitků a vzpomínek.

Děkujeme učitelům, rodině Kašparových a také našim rodičům za možnost krásně prožitého týdne.

Anežka Vašulinová, 7.A

Přestože nás na kurzu bylo méně než minulý rok, bylo to super a ani chvíli jsme se nenudili. Sjezdovky byly dobré, i když na můj vkus ze začátku dost zledovatělé. Ráno se vstávalo v 7.20, na nástěnce bylo sice možná napsáno 7.00, ale to byla jen mystifikační informace.

Nejlepší bylo asi hororové odpoledne a hororový večer. Nejvtipnější okamžik nastal, když se polovina kurzu přesunula k jednomu

notebooku a čekala, kde vyletí mrtvola nebo vybafne zombie, a najednou z čista jasna, nějaký Tom začne povídat: „Jednorožce miluju, jednorožce miluju...“ a všichni padli smíchy☺. Ono totiž to „Jednorožce miluju ...“ je jedna strašně vtipná „básnička“ z jednoho strašně vtipného filmu. Tato „básnička“ potom zněla celým kurzem. ☺

Tomáš Svoboda, 8.B

Foto: pí uč. Lenka Benešová

SPORT NA NAŠÍ ŠKOLE

- 26. ledna 2012 se utkala šestá a sedmá třída ve futsalu. Celou dobu to bylo velice těsné, ale na sedmé třídě bylo vidět, že zde jsou ti zkušenější a starší. Sedmá třída vyhrála v poměru 9:1.
- 2. února 2011 se uskutečnil zápas v házené mezi sedmými a osmými třídami. Tady měli zase na vrch starší osmáci a vyhráli 17:7.
- 16. února 2012 se utkali naši basketbalisté s Ořechovem. Bohužel Ořechov vyhrál v poměru 30:20.
- 23. února 2012 se v naší hale uskutečnil okrskový zápas v basketbalu, ve kterém Střelice těsně porazily Zbýšov 21:18.

- 2. března 2012 se na naší školní hale konalo okresní kolo v basketbalu, a to s těmito výsledky:

1. místo – Ořechov	3. místo - Střelice
2. místo – Židlochovice	4. místo Tišnov

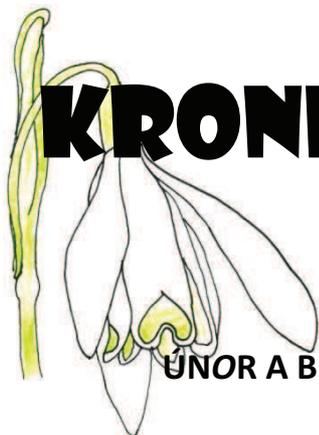
 Do krajského kola postoupili basketbalisté z Ořechova.

Jakub Vašulín 7.A

Foto: p. uč. Aleš Kadlec a Jakub Vašulín, 7.A

KRONIKA ŠKOLNÍHO ROKU 2011-2012

ÚNOR A BŘEZEN U NÁS VE ŠKOLE ANEB JAK TO VIDÍ DEVÁČCI

14. února 2012 připravili deváťáci pro druhý stupeň diskotéku. Na oknech byly pověšené deky a po zemi bylo jen málo žíněnek, proto většina žáků tancovala a neválela se. Tancovalo se už od druhé hodiny a všem bylo líto, že ten čas tak rychle uběhl. Nakonec se i zmožení deváťáci dostali po úklidu tělocvičny domů. ☺

Dne 3. března 2012 vyrazila expedice inteligentních lidí ze Střelic na hory. Naše třída se mohla radovat, protože byla bez Ruldy. Podle všech informací si to delegace z naší deváté třídy užila, i když byla zase nějaká viróza. Ale musím uznat, že když se naši čtyři spolužáci navrátili, tak jsme byli rádi, protože bez Ruldy to vážně nejde. ☺

Celý týden na horách bylo nádherné počasí, kterého jsme hojně využili. Rozdělili jsme se na 3 družstva. Snowboardové začátky byly krušné, ale slalom, vrchol celého kurzu, zvládli úplně všichni se slušnými výsledky. Užívali jsme si nejen na sněhu, ale i na chatě. Naše večerní programy šly ruku v ruce s častými výbuchy smíchu a dobrou náladou. Večer jsme padli polomrtví do postelí, ale nám (holkám deváťáčkám) to nebránilo v tom, abychom se ještě do večerky nepodívali na film. Den ode dne se nás

u filmů slézalo víc a víc, až nám byl pokoj malý. Lyžák jsme si užili do sytosti a máme na co vzpomínat. ☺

21. března už byl první jarní den, takže se všichni těší z teplých dnů. A na léto, až nebudou muset nosit zimní oblečení. Byla zima, ale už není. Tuhé ráno, jež nás doprovázelo při cestě do školy, se změnilo v příjemné počasí prohřáté slunečními paprsky. Sníh, na chodnicích nás již netrápí. Shodíme bundy a jenom v triku a kraťasech jdeme do školy. Rozkvétají první jarní kytky. Zvířátka si hrají v lese a na polích. Venku je pěkně a slunce pálí... ☺

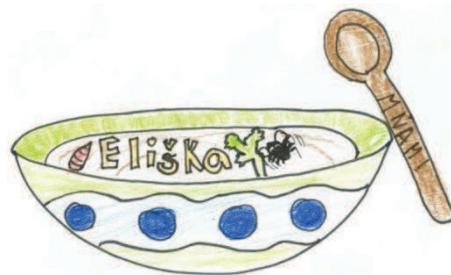
V rámci učiva o astronomii jsme měli přednášku o hvězdách a souhvězdích od pana Novotného. Sešli jsme se na hřišti u školy v 19 hodin a mohli jsme vidět například Venuši, Jupiter, pár zajímavých souhvězdí a také planetu Mars. Byl to pěkný zážitek, i když ho některým mohlo znepříjemnit, že jim byla zima. ☺

Na jaře obvykle začíná zase období písemek a my deváťáci se začínáme připravovat na přijímací zkoušky, které se konají na konci dubna. Všichni se pilně připravují!!!! Držte nám palce.

Z prací 9. třídy sestavil p.uč. Aleš Kadlec

Obrázky: Kristýna Dostálová, 7.A

POLÉVKY VE ŠKOLNÍ JÍDELNĚ

Polévky ve školní jídelně - to je ožehavé téma, které je těžké rozebírat... Ale někdo by to udělat měl, a tak jsem se rozhodla vám napsat, jak jsem to viděla před lety a jak to vidím teď...

Je jasné, že jsme jako žáci prvního stupně různé věci brali jinak, a že se nám zdálo, že ti, co nechodí ve školní jídelně na polévku, jako by neměli rozum. Vždyť jsou polévky tak dobré!

Časem jsme ale poněkud změnili postoj. Začala nám odpolední vyučování a my jsme přestali stíhat – ta fronta na jídlo je děsná ... za chvíli zvoní...polévka zdržuje... Ale bývá znát, že nejde jen o čas, když je totiž gulášovka, tak si dá polévku snad každý a polévkové mísy jsou vždy brzy prázdné a nakonec polévka už není ani v hrnci. Je ale škoda, když se stejně nejí i jiné polévky, třeba nudlová.

Rozhodně si myslím, že by si žáci měli polévky víc brát. Vždyť bývají

dobré a „polévka je grunt a až maso je špunt“! Je škoda, že se polévky ve velké míře vyhazují.

Pamatuji si, že jednou pod okýnkem chyběly nádoby na zbytky jídla, a tak jsme všechno museli dojíst. Pro některé to byla hračka, ale pro jiné zase ne.

Rozhodně by se ty nádoby měly oddělat (aspoň na nějaký čas) a my bychom se naučili dojíst i to, co nám moc nechutná. Každý má jiné chutě, a tak je pochopitelné, že vše všem stejně nejede. Mně nechutnají houby, jinému třeba zase špenát atd. Ale člověk by měl umět dojíst i to, co mu moc nejde pod nos.

Plýtvání jídlem není správné, dostatek jídla totiž není samozřejmost, například mnohé děti v Africe nemají vůbec co jíst ... a my si tady jen vybíráme ... *Svět není spravedlivý, a tak využijme toho, co nám dává.*

Žádná láska není tak opravdová jako láska k jídlu.

George Bernard Shaw

Je třeba jíst, abys žil, a ne žít, abys jedl.

Jules Laforgue

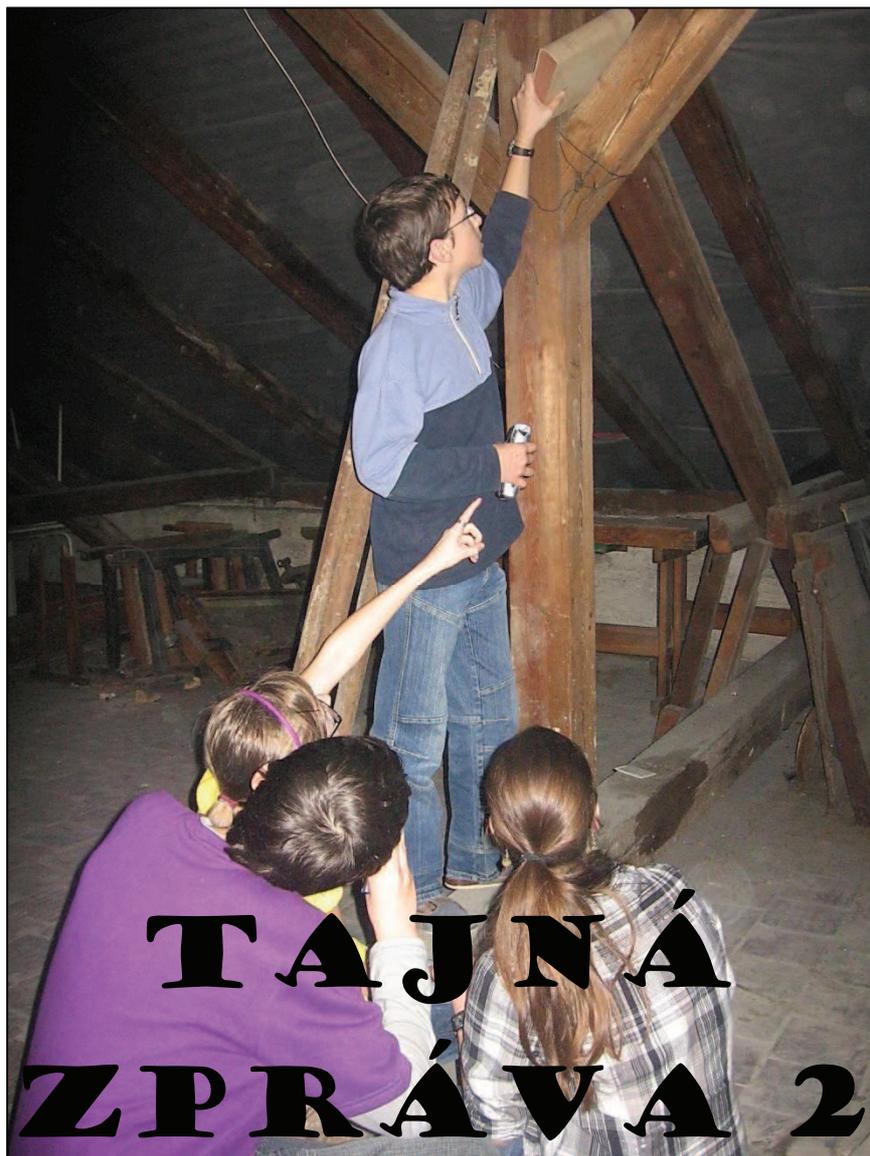
Manželství je spravedlivé zařízení. Žena musí denně vařit a muž to musí denně jíst.

Alberto Sordi

Eliška Benešová, 7.A

Citáty: <http://citaty.net/citaty-o-jidlu/>

Obrázky: Kristýna Dostálová, 7.A, Sára Holešovská, 6.B

*Erik**Lucie**Pavel**Štěpánka*

Pavlinka je nemocná, a proto se parta musela vydat nalézt další část zprávy bez ní.

Ale ten domek nezbourali! Něco tam akorát bouchlo...

Parta se mohla k domku vydat až poté, co roztál sníh...

sníh...

Jupí... Jdu s Pájou...

Štěpánko, poohlédni se kolem a ty, Luci, pojd' s námi.

Máš něco, Štěpánko?

Jsme tu. Hledejte něco podezřelého.

Zatím ne...

Hele! Uch...co to je...
nedošáhnu tam!

Pomůžu ti! Mám to... 😊

Super!

Podívej se, co jsme našli!

Chci ho políbit! ❤️

Tentokrát máme jít do školy...

...Do školy!?

Parta se vydala (i když nerada) do školy...

Takže já to odemknu.

Středa, 29. 2. 2012, 13:30

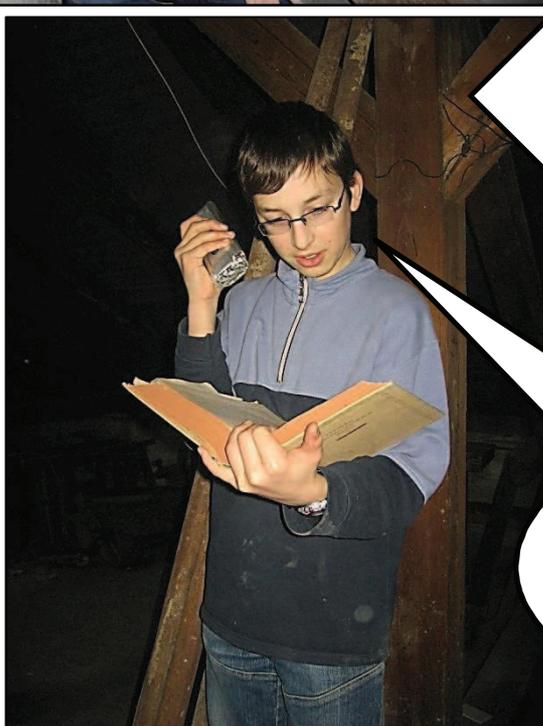
Jsme tady.

Podívej se támhle, Lucko.

Boom!

Vždyť to je ztracená kronika střelické školy!!!

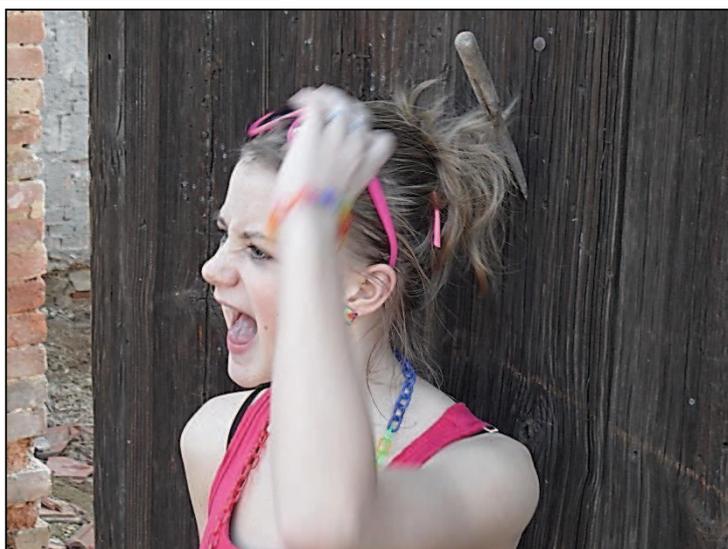
Pokračování příště...

Pár fotek jako bonus

Podobnost je čistě náhodná...

...Tímto Vás
prohlašuji za muže a
ženu... Vyměňte si
svatební prsteny... ☺

OSOBY A OBSAZENÍ

Erik Norman
Pavel Hačiřík
Štěpánka Váňová
Lucie Bondová

Patrik Litschmann, 7.A
Jan Švestka, 7.A
Barbora Chmelová, 7.A
Lenka Kroutilová, 7.A

DALŠÍ

Fotografie
Režie
Scénář
Grafika
Klapka
Socha svobody

Jakub Vašulín a Kristýna Dostálová, 7.A
Patrik Litschmann, 7.A
Všichni výše uvedení
Eliška Benešová, 7.A
Marie Vidláková, 8.A
www.noc-den.blogger.cz

Poděkování patří ZŠ Střelice za pronájem půdy.

Zase rozmazané...

ROZHOVOR S MISTREM SVĚTA RADKEM SVOBODOU

Radek Svoboda – kdo by u nás ve škole neznal syna paní učitelky Svobodové. Učitelé si ho pamatují jako výborného žáka, pro žáky je to tanečník skupiny Mighty Shake Zastávka, který ochotně zařizuje vystoupení této slavné skupiny na školních akcích a sám učí svému tanečnímu umění i naše žáky. Současně studuje v Brně na Mendlově Univerzitě.

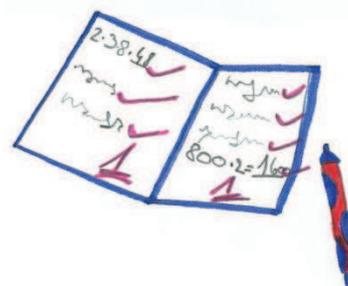
Účast v soutěži Československo má talent, studium, tanec, tréninky, spousta vystoupení a vítězství na mistrovství světa v kategorii street dance – to je Radkův svět. Tam nás nechal na chvíli nahlédnout a přitom si námi i zavzpomínal na svá školní léta.

1. Na úvod klasická otázka: Jaký byl tvůj nejoblíbenější předmět na základní škole?

Můj neoblíbenější předmět byla už od začátku mé školní docházky matematika, protože jsem se s matematickým talentem tak nějak narodil a nikdy mi nečinila problém.

2. Na které předměty ses naopak netěšil?

Vzhledem k mému nadání jsem se nejméně těšil na hudební a výtvarnou výchovu. Ale vždycky jsem si přál umět hrát na nějaký hudební nástroj nebo si jen tak něco načrtnout na papír. Obdivuju lidi, kteří tohle dobře umí.

3. A co učitelé? Kterému/které bys dal jedničku a proč?

Téměř každý učitel měl něco do sebe. Někteří víc, někteří míň. Jako student jsem obdivoval pana učitele Marka Holešovského. Byl to pro mě člověk na svém místě. Také paní učitelka Benešová patřila mezi nejvíce uznávané učitele na škole. Ačkoli jsem nikdy neměl přehnaný zájem o přírodní vědy, ona byla ta, co dokázala udělat hodiny zajímavé. Ještě na gymnáziu jsem těžil z poznatků z chemie.

4. Vzpomínáš na nějaký velký trapas nebo průšvih (případně obojí), týkající se tvých školních let u nás?

Tak já jsem byl takový žák, který měl dobré známky, ale nepatřil mezi utáplé šprty. Miluju humor a zábavu, takže jsme s kamarády ze třídy často něco vymysleli. Pamatuju si, jak jsem kvůli údajnému zatmění mysli zastavil vlak. Skoro vždy se stal nějaký průšvih, když byla legrace. 😊

5. Čeho si na střelické škole ceníš nejvíc?

Těžká otázka! Mám rád kreativitu a je 21. století. Cením si tam lidí, kteří dělají víc, než musí.

6. Mighty Shake – název této taneční skupiny zná u nás ve škole hodně lidí. Proč ty a tanec - a proč ty a Mighty Shake?

Začal jsem s tancem poměrně pozdě, kolem 14 let (dnešní děti tancují i od 5 let). Viděl jsem vystoupení Mighty Shaku, a jelikož jsem měl vždy rád tanec (tancoval jsem v country kroužku ve Střelcích, kde jsem začal přicházet na to, že chci tančit víc a že už mi country víc nabídnout nemůže), přihlásil jsem se na nábor a dnes už je to 7 let, co zde tančím. Naše taneční

skupina je pro mě jedinečná tím, že do taneční choreografie dáváme i něco navíc - PŘÍBĚH, kostýmy a masky, světelné efekty. Tohle nedělá žádná skupina v ČR. Také natáčíme film, který bude o tužbách lidského života.

7. Ovlivnila tebe osobně účast této skupiny v soutěži Československo má talent? Ovlivnilo to nějak Mighty Shake?

Účast v této soutěži mi dala spoustu zážitků, zkušeností a také nové přátele z řad soutěžících či televizního štábu. Například se zpěvačkou Veronikou Stýblovou a bubeníky Neopercusio jsme stále v kontaktu. Také mě to utvrdilo v tom, že bych se někdy v budoucnu chtěl stát hercem. Mighty Shake to pozměnilo tak, že jsme se dostali k vystoupením na zajímavých akcích, měli možnost natočit klip s Rytmusem (Technotronic Flow) a celkově jsme se dostali více do povědomí lidí.

8. Mighty Shake šla dál a vybojovala titul mistrů světa ve své taneční kategorii. To by vydalo na celý další rozhovor... Tak jen jedna otázka: Jak jde život dál?

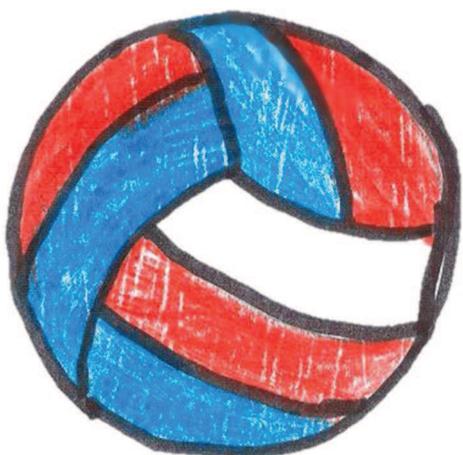
Titul mistra světa je krásný, ale život jde dál. Tak i Mighty Shake jde dál. Teď se zrodily dvě nové choreografie, které by měly být údajně ještě lepší než vítězná choreografie, takže je se na co těšit. V roce 2014 se chystá velkolepá show Mighty Imagination 2, kde budete moci vidět to nejlepší, co Mighty Shake vyprodukoval.

9. Studuješ vysokou školu, závodně tancuješ, a dokonce u nás ve škole trénuješ mladé tanečnický (pokud víme, tak kategorii 10 - 15 let). Jak se ti daří všechno stíhat?

Abych byl upřímný, život tímto tempem neskutečně letí. Trénuji prakticky skoro každý den, takže občas je to k zbláznění. Když mi někdo řekne, že nemá na něco čas, nevěřím mu. Když člověk něco chce, čas si vždycky najde.

10. Rýsují se i mezi našimi žáky nějaké taneční talenty?

Talent je jedna věc, ale úsilí a vášně pro tanec je daleko důležitější. Znáím tolik talentovaných lidí, kteří už netancují, protože jim to šlo až moc snadno dobře. Ale TANEČNÍKŮ se vidí málo. Snažíme se dětem ukázat, jak vnímat hudbu a jak ji užít tanečně. Spousta našich dětí má talent, ale co s ním udělají, je už na nich. Přál bych si, aby vydrželi a mohli předávat radost z tance dál.

11. Teď zpátky k tobě. Bleskovka:

Oblíbená barva: sluší mi všechny :-)

Oblíbené jídlo: svíčková

Oblíbené zvíře: věrný přítel člověka - pes

Oblíbená kniha (autor): J. K. Rowling

Oblíbený film (seriál): film Forest Gump a seriál Dva a půl chlapa

Oblíbený sport: volejbal, snowboarding

Oblíbená hudba: vše zajímavé

12. Co nejraději děláš, když máš opravdu volno?

Válím se a odpočívám.

13. Jaký je tvůj cestovatelský sen?

USA, Japonsko.

14. Poslední otázka na závěr: Co bys vzkázal žákům střelické školy?

Učte se, protože to, co vás baví, vás nejspíš žít nebude. Ale na druhou stranu – nevzdávejte se kvůli učení úplně všech svých zálib a snů.

Děkujeme za rozhovor.

Linda Koshi, 8.A

Foto: Radek Svoboda

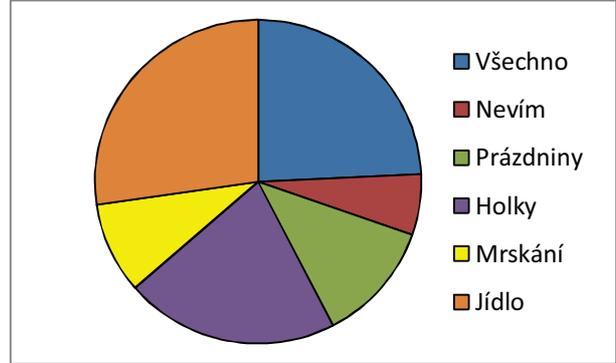
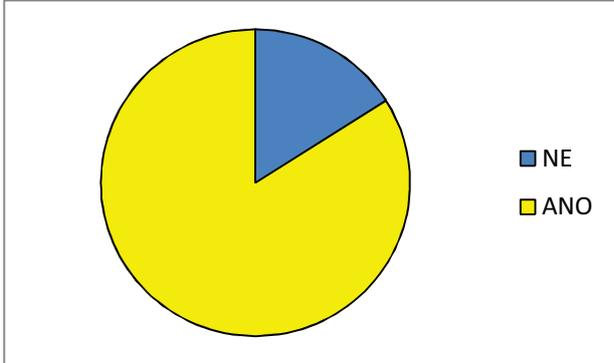
Obrázky: Sára Holešovská, 6.B

Markéta Jašová, 6.B

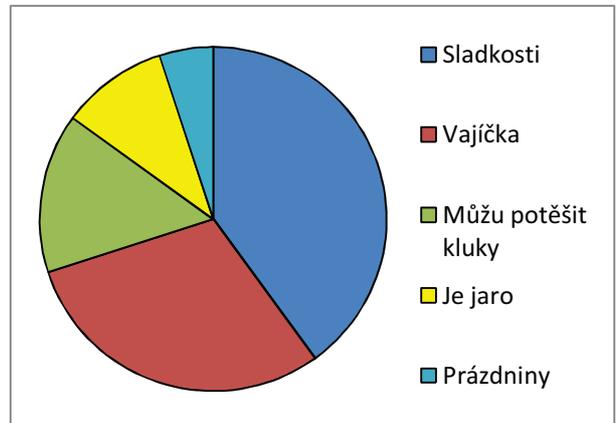
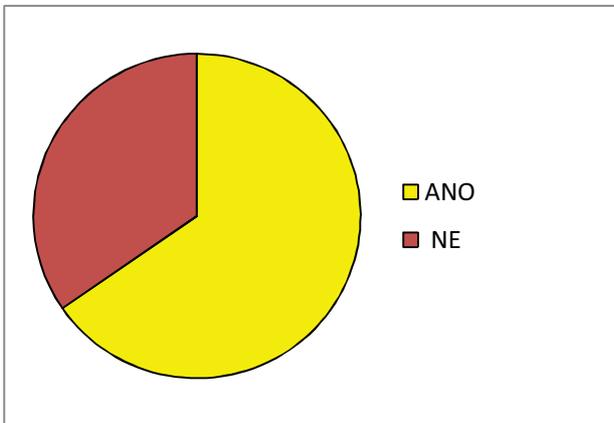
VELIKONOČNÍ ANKETA

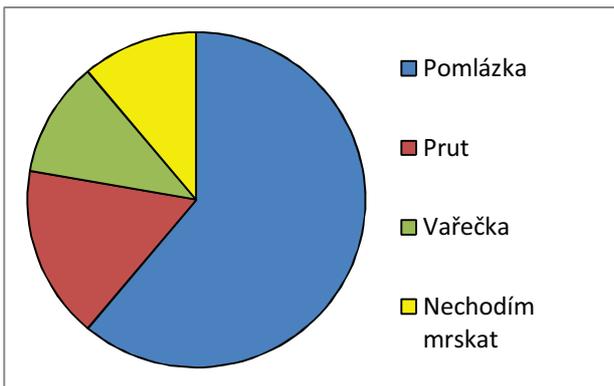
1. Otázka pro kluky: Máš rád Velikonoce? Pokud ANO, co se ti na nich líbí?

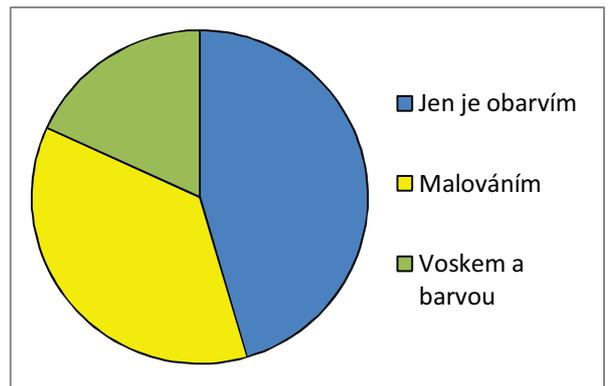
2. Otázka pro holky: Máš ráda Velikonoce? Pokud ANO, co se ti na nich líbí?

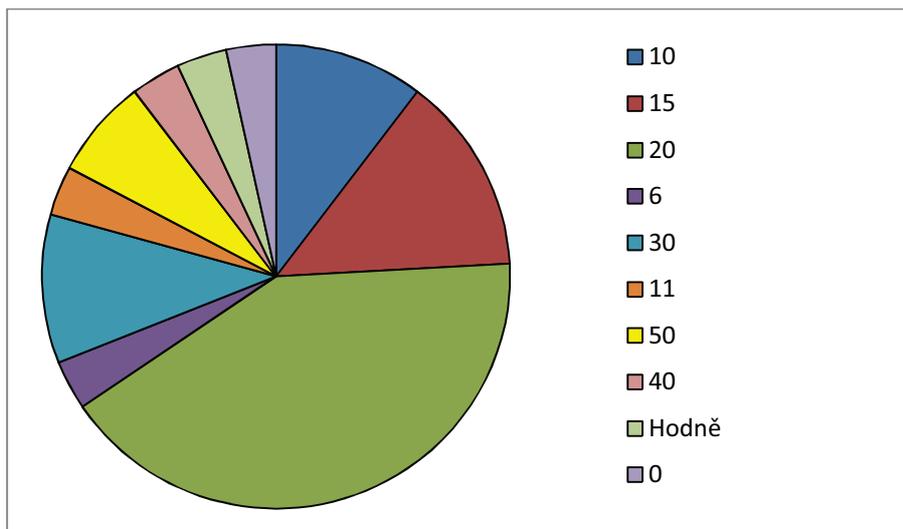
3. Co používáš na mrskání holek?

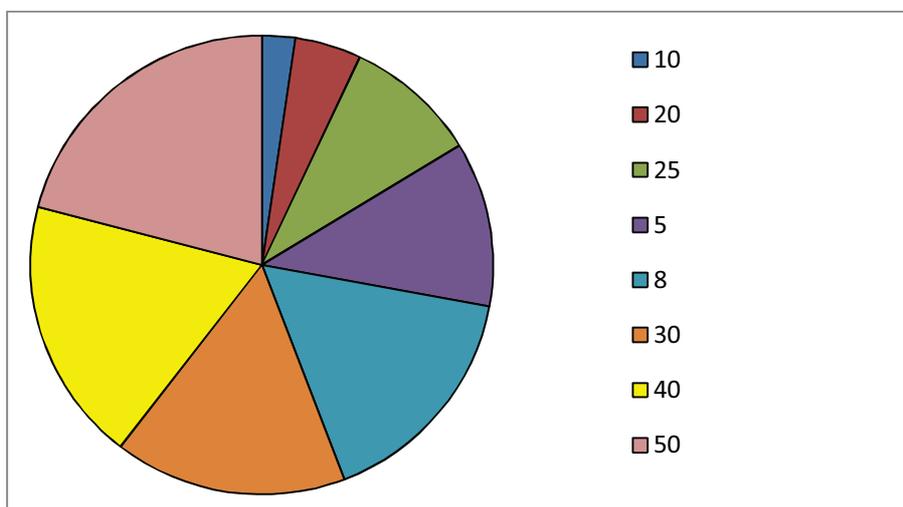
4. Jak zdobíš vajíčka?

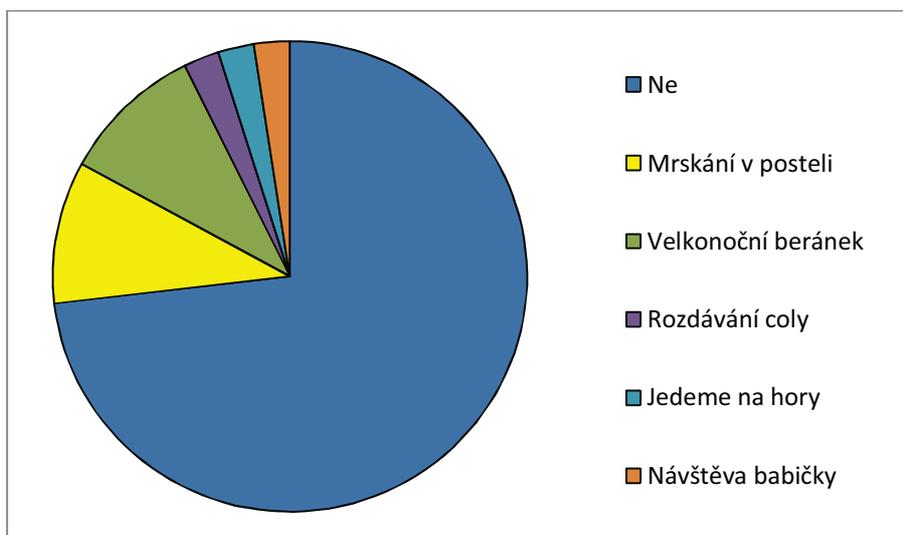
5. Kolik holek obvykle obejdeš?

6. Kolik kluků se k vám obvykle staví?

7. Máte nějakou rodinnou velikonoční tradici?

Jan Švestka a Patrik Litschmann, 7.A

Obrázky: Kamila Antošová, 6.B

ZA DVEŘMI JE ...

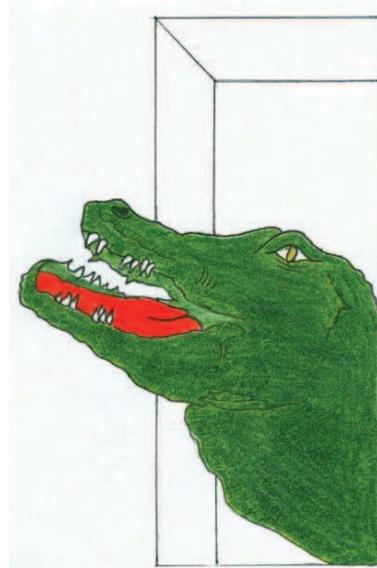
ZA DVEŘMI JE ALIGÁTOR

„Za dveřmi je aligátor!“ zařvala babička Brittany zděšeným hlasem, když chtěla jít dát psovi Gregovi ranní dávku granulí. V této roční době to nebylo nic neobvyklého, když se v chudinských čtvrtích v Miami na Floridě potulovali aligátoři i další jiná havěť. A i když jsou na tohle zdejší obyvatelé zvyklí, vždy je to nemile překvapí.

U stařenky Brittany Hustanové tomu nebylo jinak. Mísu s granulemi v tu chvíli upustila na zem a spěchala za svým staříčkým manželem Jackiem Hustanem oznámit mu tu nemilou novinu. „Jackie, Jackie! To bys nevěřil, jakého aligátora právě máme před barákem. Šla jsem dát Gregovi nažrat, když vtom jsem ho tam uviděla!“

„Klídek, stará, kolik má ten chlapík metrů?“ odvětil nevzrušeným hlasem. „Určitě víc než dva metry. Je ho pořádný kus,“ odpověděla vzrušeně stařenka.

Teď už stařík Jackie neváhal ani minutu a šel situaci s aligátorem řešit. Vešel do kuchyně, vzal telefon, a vytočil telefonní číslo.

„Dobrý den, tady Odchyt zvířat v Miami, s.r.o. Copak potřebujete?“ ozvalo se ze sluchátka.

„Zdravím, potřeboval bych odchytit aligátora. Bydlím na rohu Osmé a Hlavní, čtvrt Gentle. Prosím přijďte rychle, žena je z toho macka celá vyděšená,“ odpověděl Jackie a zavěsil.

Za deset minut už před domem stáli muži s kovovou tyčí a jakousi sítí. Po chvíli byl aligátor odchycen a staří manželé Hustanovi si oddychli.

Sára Šilgeraiová, 8.A

Obrázek: Bára Chmelová, 7.A

ZA DVEŘMI JE BUBÁK

Před pár lety jsme jeli s rodiči na horskou chatu k babičce a dědečkovi. Vážně se mi tam líbilo, ale opravdové dobrodružství začalo, až všichni dospělí odjeli k přátelům.

Jak zaklaply dveře, tak jsem jako každý patnáctiletý hned zapnul televizi, ohřál si v troubě jídlo a pustil pořádně krvavý horor.

Po zhlédnutí krváku mi došlo, že už je po půlnoci a já jsem momentálně jediný člověk široko daleko. Děsuplné filmy nastartovaly mou fantazii a bránily mi usnout. Sedl jsem si tedy na postel, rozsvítil jen petrolejku a poslouchal šumění větru v korunách stromů, prudkou, a přesto tak tichou sněhovou bouři. Zlověstné vrzání dveří jsem se snažil nevnímat. Najednou mi došlo, že se rodiče se v takovém počasí nedostanou domů.

Chtěl jsem jim zavolat, jenže nebyl signál. Zavřel jsem dveře, aby ustalo to děsivé vrzání, avšak ve stejnou chvíli se otevřelo okno. Ozvalo se rupnutí, ze kterého mi přeběhl mráz po zádech. Ovšem to nebylo vše. Z ničeho nic zhasla petrolejka. Rychle jsem ji opět rozsvítil. Vtom někde

bouchly dveře a vrzání neustávalo. Podivný stín, který nepatřil mně, jako by chodil okolo stěn pokoje. Petrolejka začala strašidelně blikat. Vrzání konečně přestalo, slyšel jsem pouze slabé ťukání na okno.

„Áááá!“ vyděšeně jsem vyjekl, když jsem spatřil letmý záblesk na obloze. V ten moment se celý dům rozsvítil jako o Vánocích.

Šokovaný jsem seděl na posteli spusou dokořán a dovnitř vrazili rozesmátí kamarádi, kteří si k nám přijeli zalyžovat. Jak jsem si mohl myslet, že tu straší? Lepšího strašpytla si pro vtípek opravdu vybrat nemohli. Připadal jsem si jako „idiot“. Bubáci přece neexistují...

Linda Koshi

Obrázek: Anežka Vašulínová, 7.A

ZA DVEŘMI JE SEN

Včera jsme doma seděli u večere, venku mrzlo, až praštělo a my si povídali, jaké by to bylo krásné - být teď na druhé polokouli, kde právě prožívají horké léto. Ze všech míst, která nás napadla, mi v hlavě utkvěl ostrov Jamajka.

Když jsem usínala, představovala jsem si, jak se procházím po písčné pláži a vdechuji vůni moře a exotického koření. V polospánku jsem uslyšela vrznout dveře a uvědomila jsem si, že to ke mně vchází sen.

Najednou jsem se ocitla mezi palmami na břehu oceánu. V dálce se zrcadlilo azurově modré moře, odkud vál teplý, vlhý vítr. V korunách stromů pobíhaly zvědavé opice. Lehla jsem si do teplého písku a zavřela oči. Taková pohodička!!! Ale najednou jsem na břicho ucítila ne právě příjemné dotyky.

Otevřela jsem oči a nad sebou jsem uviděla rozšklebenou tvář velké opice. Začala jsem křičet a chtěla opici setrást, ale ta se držela čím dál pevněji a tížila jak velké závaží. Strachem jsem hlasitě vykřikla a najednou se mi zdálo, že jsem uslyšela nesmělé mňouknutí.

Místo opice mi hleděla do očí naše mourovatá kočka Duha, která se protáhla škvírou ve dveřích a přišla za mnou do postele. Kdyby jen tušila, jak jsem šťastná, že vidím právě ji. Venku

mráz nepolevil, ale u nás doma bylo teplíčko a já jsem ve společnosti mé kočičí kamarádky spokojeně usnula.

Terezie Novotná, 8.A
Obrázek: Sára Holešovská, 6.B

ZA DVEŘMI JE TETIČKA

Paní krotká položila telefon. Ve výrazu její tváře bylo poznat, že se něco děje. Pan Krotký odvrátil pozornost od fotbalového utkání v televizi a jejich děti se přestaly hádat o to, který z nich vyhrál závod s plastovými autíčky. Všichni upřeli zrak na maminku a děti se pousmály při pohledu na maminičino zvednuté obočí. Čekaly, co jim maminka svěří.

Maminka vrátila obočí do původního stavu a s úsměvem prohlásila, že přijede návštěva. Rodina netrpělivě čekala, kdo že to má přijet.

Tatínek se těšil na rodinu své sestry a děti očekávaly babičku z Německa, která jim vždy dovezla spoustu sladkostí a veliké červené jahody.

„Tetička z Prahy, už je na autobusové zastávce a za deset minut bude u nás,“ prohlásila maminka.

Nikdo z rodiny nečekal, že by ona návštěva, byla tato tetička, kterou už tři roky neviděli. Děti si spíš než její tvář vybavovaly to, jak je ještě jako úplně malé neustále okřikovala kvůli nenazutým papučkám, nedojedenému obědu atd. Nikdy ji nijak zvlášť nemilovaly, jinak tomu ani nebylo u tatínka Krotkého, který díky tetičce neustále věděl, jaké chyby má. Všichni si taky vzpomněli, jak teta zbožňuje pořádek a řád.

V jednom okamžiku všichni přestali dělat to, co právě dělali. Tatínek se zvedl z pohovky, děti zahodily autíčka. Začal obrovský zmatek, všichni se pokoušeli uklidit, co se jen dalo. Maminka rychle umývala nádobí, tatínek vysával podlahu a děti pouklízely hračky roztahané po pokoji. Zazvonil zvonek a snad i milý hlas řekl: „Za dveřmi je tetička, děti!“

Patricie Lišková, 9.tř
Obrázek: Kamila Antošová, 6.B

BÁSNIČKY Z 3.B

MŮJ TÝDEN

Co děláme v pondělí?
Ztrácíme se do haly.

Co děláme v úterý?
Škola nás už nebaví.

Co děláme ve středu?
Utíkáme dopředu.

Co děláme ve čtvrtek?
Opravujem kohoutek.

Co děláme v pátek?
V pátek máme svátek.

Co děláme v sobotu?
Věnujem se robotu.

Co děláme v neděli?
Vyhlížíme pondělí.

Filip Chmel a Michal Antoš, 3.B

MŮJ TÝDEN

Co děláš v pondělí?
Rád si hraju, to se ví.

Co děláš v úterý?
Honím krtka po poli.

Co děláš ve středu?
Jsem v karate ve střehu.

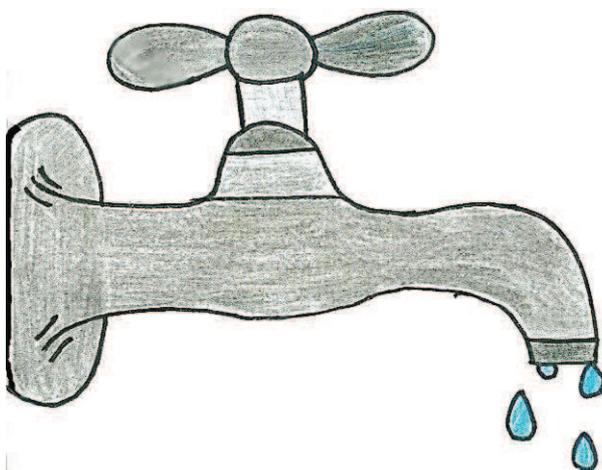
Co děláš ve čtvrtek?
Hraju fotbal jako bek.

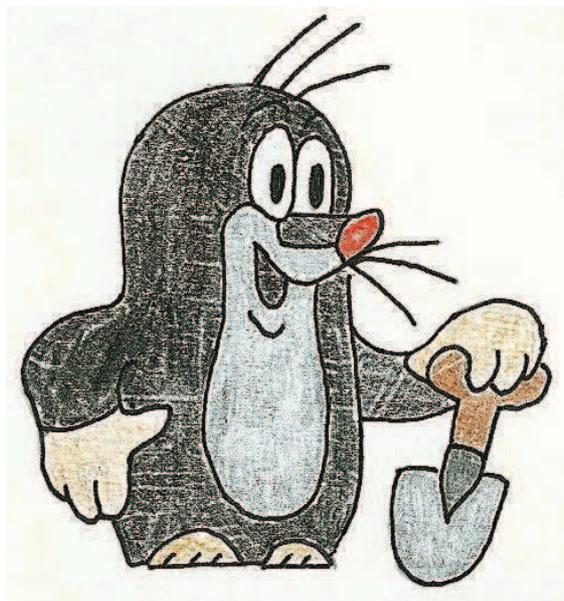
Co děláš v pátek?
Těším se na svátek.

Co děláš v sobotu?
Z kostek hradby buduju.

Co děláš v neděli?
Ležím doma v posteli.

Ondřej Chytrý, 3.B

MŮJ TÝDEN

Co děláš v pondělí?
Vzpomínám na neděli.

Co děláš v úterý?
Obouvám si bačkory.

Co děláš ve středu?
Špagety jím k obědu.

Co děláš ve čtvrtek?
Koukám, kde je krtek.

Co děláš v pátek?
Nosím na krku šátek.

Co děláš v sobotu?
Nesu mámě kotletu.

Co děláš v neděli?
Myslím už na pondělí.

Kristýna Havlíčková, 3.B

MŮJ TÝDEN

Co děláš v pondělí?
Chodím krmit korely.

Co děláš v úterý?
Ležím doma v posteli.

Co děláš ve středu?
Předu.

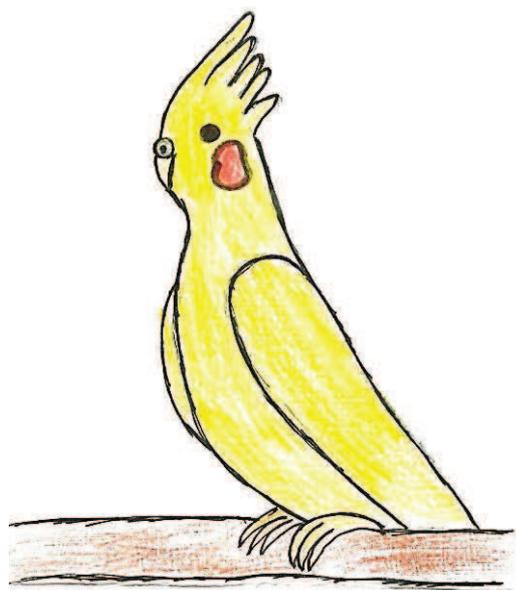
Co děláš ve čtvrtek?
Těším se na pátek.

Co děláš o pátku?
Chystám si oplatku.

Co děláš v sobotu?
Házím husy do plotu.

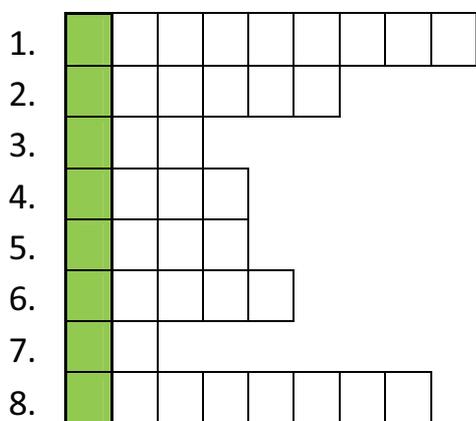
Co děláš v neděli?
Házím krčka do zelí.

Vít Volánek a Jakub Perna, 3.B

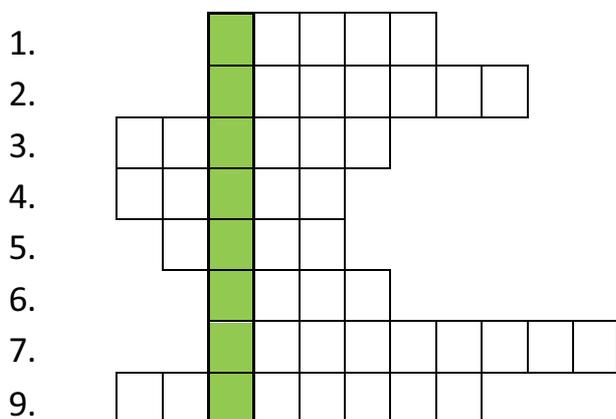

Obrázky: Lenka Prokešová, 6.B, Kamila Antošová, 6.B

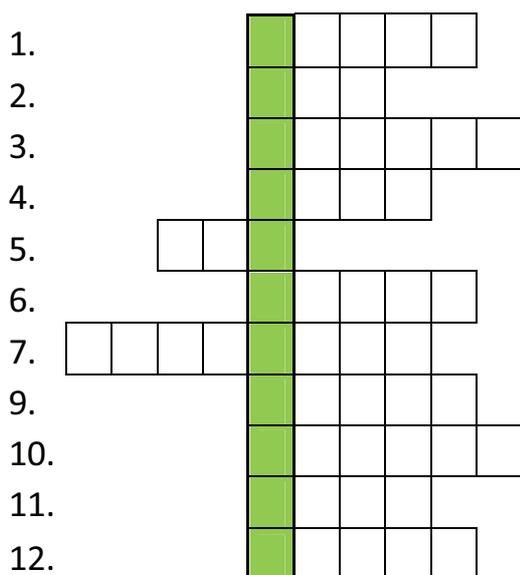
JARNÍ KŘÍŽOVKY

Stojí v čele našeho státu
 Náš světadíl
 Anglicky deset
 Může být v teploměru
 Vydává mekot
 ... hory přenáší
 Zvuk osla
 Oblíbená sladkost

Podlaha, stěny a ...
 Létaující myš
 Nejvyšší hora v ČR
 Psací pomůcka při rýsování
 Pečivo na chlebičky
 Anglicky jméno.
 Egyptská panovnice
 Velikonoční vajíčko

Naše hlavní město
 Hora praotce Čecha
 Stát, kde leží město Řím
 Velký kostel
 Citoslovce vrány
 Včera, dnes a ...
 Školní rýsovací pomůcka
 Vnitřek ořechu
 Vojsko
 Květina s trny
 Hodiny na Staroměstském nám.

Stella Ferencová, 6.B

Obrázky: Sára Holešovská, 6.B, Kristýna Dostálová, 7.A

Řešení naleznete na koci časopisu (za redakcí).

CO JEDLI NAŠI PŘEDKOVÉ

Hamburgery, hranolky, pizzu nebo vepřo-knedlo-zelo? Ne. Platila zásada, že v jednoduchosti je krása a rozmanité pokrmy se vytvářely z jednoduchých surovin. Řada tradičních staročeských receptů přetrvala dodnes.

Základem bylo obilí, zelenina, luštěnin a později brambory, zkrátka to, bylo možné vypěstovat doma. Maso se jedlo podle toho, kde se člověk narodil – na hradě, zámku hodně, v chalupách málo.

Od té doby, co se u nás rozšířilo jejich pěstování, tvořily brambory základ mnoha jídel a podávaly se na mnoho způsobů. Nejoblíbenější byly brambory ve slupce se solí a podmáslím, bramboráky, bramborové placky a kaše.

Důležitou složkou jídelníčku byl i chléb.

Vyzkoušíme si vás, jak jste na tom se znalostmi o názvech starých českých pokrmů:

1. Šoulet

- a) hrách a kroupy
- b) čočka a hrách
- c) fazolové polévka

2. Couračka

- a) bramborová polévka
- b) polévka s kysaným zelím
- c) rajská omáčka

3. Šklbance

- a) trhanec s povidly
- b) vykrajované knedlíky
- c) zadělané kvíčaly

4. Prdelačka

- a) zabíjačková ovarová polévka
- b) sladká polévka ze sušených švestek
- c) polévka z brynzy

5. Cmunda

- a) staročeské placky
- b) hrachová polévka
- c) bramborák

6. Pracharanda

- a) jemně mleté sušené hrušky
- b) prášek ze sušených hub
- c) mletý bílý mák s cukrem

7. Vošouch

- a) vdolky naplněné zelím
- b) starší žemle spařené mlékem, omaštěné a sypané mákem
- c) kynutý bramborák na plechu

8. Řeřábek

- a) rýžová kaše se slepičím masem
- b) houbový Kuba z krupice
- c) velikonoční nádivka

9. Kočičí svatba

- a) zapečená kaše z prosa a mouky
- b) směs vařeného hrachu, krup, škvarků a cibule
- c) vařené nové brambory sypané kozím tvarohem

10. Oukrop

- a) kuřecí řízek
- b) česneková polévka
- c) svičková

Jakub Chmel, 7.A

Zdroj: www.maggi.cz/Magazin
Časopis Květy

Řešení naleznete na koci časopisu (za redakcí).

VTIPY A VTÍPKY

DESATERO ÚSPĚŠNÉHO ŽÁKA

1. Lenivost – půl zdraví.
2. To, že se jiní učí, není důvod, abys to dělal i ty.
3. Co se můžeš naučit dnes, můžeš se naučit zítra.
4. Úloha, která se do 30 dní neudělá sama, nezaslouží tvé další pozornosti.
5. Kdo nic nedělá, nic nepokazí, proto si zaslouží odměnu.
6. Pokud ti učitelé dávají špatné známky, nezaslouží si, aby ses dobře učil.
7. Škola není hospoda, proto v ní celý den nevysedávej.
8. Škola není holubník, proto se tam radši nevracej.
9. Kolik jazyků znáš, tolikrát jsi člověkem, ale přece by ses kvůli tomu nerozkrájel.
10. Škola základ života, ten kdo to vymyslel, ten si z toho moc do života neodnesl.

Anna Nechvátalová, 7.A

Jak poznáte, že vám blondýnka poslala fax? Je na něm nalepena poštovní známka.

Je blondýnka na cestě a klepe na pouliční lampu. Projde kolem policista a ptá se jí: „Co to tady děláte?“ A ona odpoví: „Je tady nalepený leták a na něm je napsané - Prodám byt tři plus jedna - a já klepu a nikdo mi neotvírá.“

A policista na to: „No, to je divné, vždyť se tam svítí!“

Maminka veze syna do školy. Když Pepíček vystoupí, nezapomene se zeptat: „A jak to, mami, že jsme dnes nepotkali žádné blbce, idioty, amatéry, nemehla ani debily?“ „To je tím, že tě dneska nevezl tvůj tatínek!“

Dveře se zavírají a tramvaj se chystá k odjezdu ze stanice. K vozu však dobíhá určitý muž a zoufale volá: „Prosím vás, počkejte ještě na mě, jinak nestihnu práci!“

Cestující se přimlouvají u řidiče, aby na toho muže počkal. Muž nastoupí, dveře se zavřou, tramvaj odjíždí a určitý muž povídá: „Dobrý den, kontrola jízdenek!“

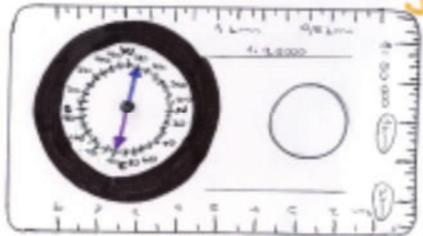
Jakub Chmel, 7.A

Zdroj: www.vtipy.NET

Obrázek: Lenka Prokešová

HISTORICKÉ REKLAMY

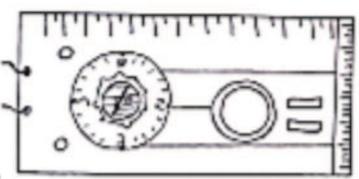
Stále mezmáte svou životní cestu?
 Hledáte lepší místo ve společnosti?
 Naše NOVÁ BUZOLA vám pomůže
 dosáhnout obojího

Josef Ressel

Linda Koshi, 8.A

ZTRATILI JSTE SMĚR?

S NAŠÍ BUZOLOU SE VÁM
 TO UŽ
 NIKDY NESTANE

Martina Hudíková, 8.A

Lidstvo od nepaměti sní o létání. Chcete si splnit tento sen?

Leťte naším horkovzdušným balonem!

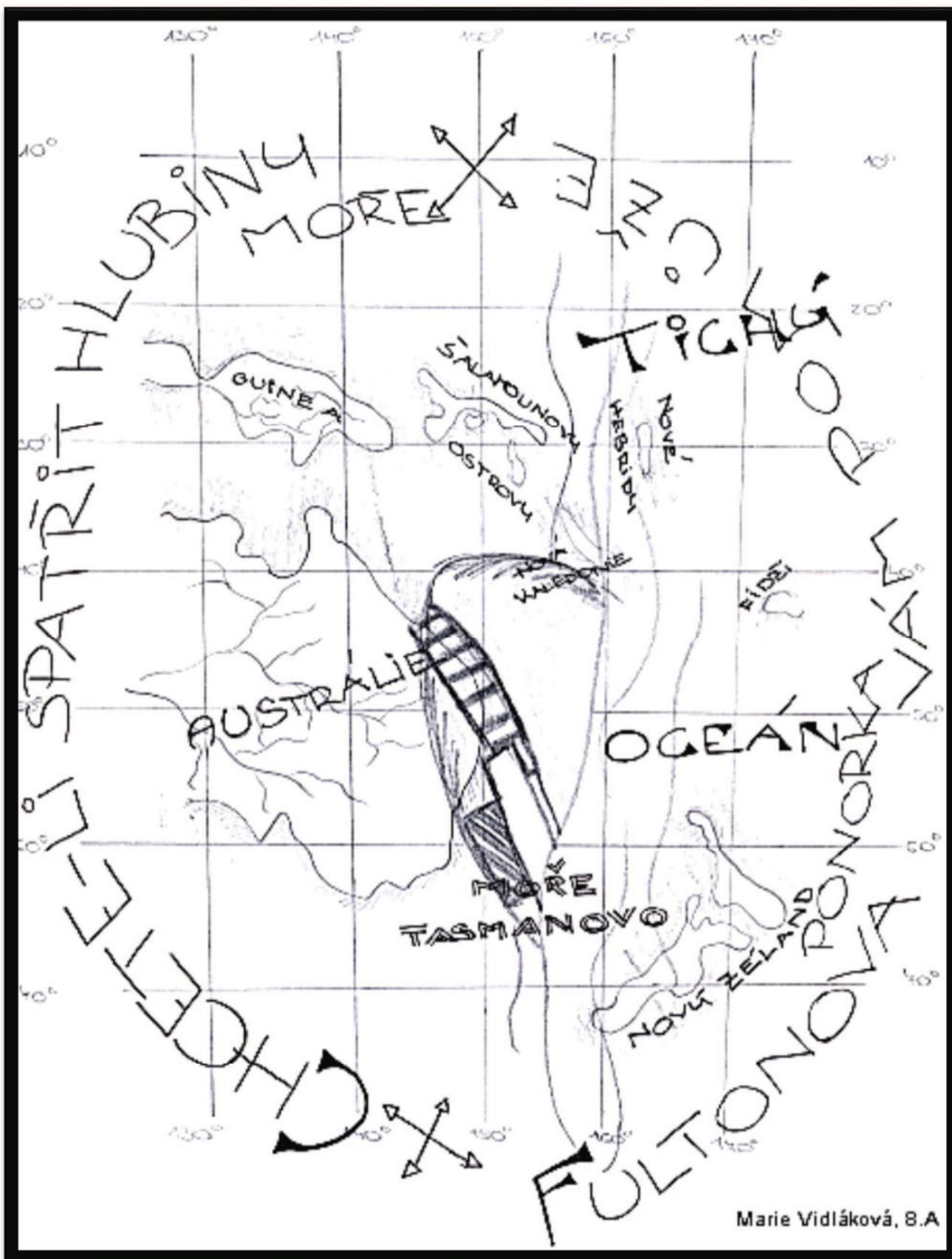
břev. M. Antaalfiová

Terezie Novotná, 8.A

NEZ BY SE TEN
BALON VZNESL I CESTUJTE
POMOCÍ ŠROUBU
JEJICH

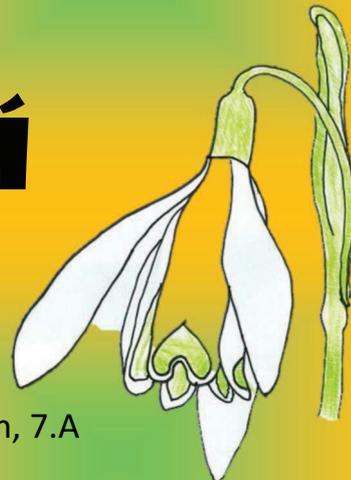

Dagmar Eckertová, 8.A

Upravil: Jakub Chmel, 7.A

REDAKCE A ŘEŠENÍ

Obálka – Eliška Benešová, 7.A,

Obrázky na obálce – Stella Ferencová, 6.B, Kristýna Dostálová, 7.A,

Barbora Chmelová, 7.A, Markéta Jašová, 6.B

Foto: Mgr. Aleš Kalec, Mgr. Lenka Benešová a Jakub Vašulín, 7.A

Slovo na úvod – Mgr. Vlasta Sokolová

Za dveřmi je jaro – Marie Blažíková

Jaro – 8.A, Ondřej Chytrý, 3.B

Zápis dětí do 1. třídy – Linda Koshi, 8.A, Terezie Novotná, 8.A

Školní ples – Patrik Litschmann, 7.A

Valentýnská diskotéka – Kristýna Dostálová, 7.A

Exkurze 8.B do Technického muzea – Tomáš Svoboda, 8.B

Lyžařský kurz – Anežka Všulínová, 7.A, Tomáš Svoboda, 8.B

Sport na naší škole – Jakub Vašulín, 7.A

Kronika školního roku 2011-2012 – z prací žáků 9. třídy sestavil Mgr. Aleš Kadlec

Polévky ve školní jídelně – Eliška Bebešová, 7.A

Tajemná půda – žáci 7.A

Rozhovor s mistrem světa Radkem Svobodou – Linda Koshi, 8.A

Velikonoční anketa – Jan Švestka, 7.A, Patrik Litschmann, 7.A

Za dveřmi je ... – žáci 8. a 9. ročníku

Básničky z 3.B – žáci 3.B

Jarní křížovky – Stella Ferencová, 6.B

Co jedli naši předkové – Jakub Chmel, 7.A

Vtipy a vtípky – Anna Nechvátalová, 7.A, Jakub Chmel, 7.A

Historické reklamy – žáci 8.A, upravil Jakub Chmel, 7.A

Řešení

Jarní křížovky– tajenky: petrklíč, sněženka, přichází jaro

Test „Co jedli naši předkové“:

1. a), 2. b), 3. b), 4. a), 5. c), 6. a), 7. c), 8. c), 9. b), 10. b)

PŘIPRAVUJEME

ŠKOLNÍ ZPRÁVY

KOMENTÁŘE

ROZHOVORY

ANKETY

KOMIKS

PŘÍBĚHY

BÁSNIČKY

VTIPY

